

De vernieuwde LHV geeft iedereen een stem

De vernieuwde LHV is een feit. Het proces van de MODernisering van de VEReniging (MOVE) is op 1 januari van dit jaar afgerond. Vicevoorzitter Aard Verdaasdonk en vijf ambassadeurs blikken kort terug, en daarna vooral vooruit. Hoe gaat de vernieuwde LHV – nu met 19 afdelingen en ruim 70 gekozen ambassadeurs – zich inzetten voor een toekomstbestendige huisartsenzorg waarover alle leden meepraten?

TEKST: BERBER BIJMA / BEELD: MIRJAM VAN DER LINDEN

Het is nogal wat, zegt Aard Verdaasdonk, om je als beroepsgroep in roerige en hectische tijden opnieuw uit te vinden. De modernisering van de LHV viel samen met de coronatijd en het laatste deel daarnaast ook met de discussie over het Integraal Zorgakkoord. 'Prachtig en ook wel knap dat we juist in deze tijd het democratische gehalte van onze vereniging hebben verbeterd. Er staat nu een vereniging met ledenvertegenwoordigers – ambassadeurs – die rechtstreeks worden gekozen, een bestuur dat daardoor ook dichterbij de leden staat en een bureauorganisatie waarvoor dat wat er landelijk en in de regio gebeurt, beter op elkaar aansluiten.' MOVE begon met een heidag in 2019, waar Verdaasdonk destijds als kringbestuurder aan deelnam. 'In die functie zag ik dat er steeds minder mensen naar de vergaderingen kwamen. De vraag "Namens wie stem ik?" werd steeds actueler. Ik zag meteen de noodzaak van modernisering en ben er vanaf het begin vol enthousiasme ingestapt. We hebben steeds kleine stapjes gezet op weg naar een vereniging die de leden beter betreft. En soms moesten we een stapje terugzetten.'

Verdaasdonk werd in oktober 2020 lid

van het landelijk bestuur van de LHV. 'Als landelijk bestuurder kreeg ik natuurlijk een andere positie, maar ik heb dat niet als een breuk ervaren; mijn positieve grondhouding tegenover de modernisering bleef hetzelfde.' Juist omdat het doel van de modernisering was dat leden meer betrokken zouden worden bij de vereniging, moest die modernisering zélf ook in nauwe samenspraak met de leden plaatsvinden. 'We hebben heel veel vergaderingen en gesprekken met leden gehad over hoe de vernieuwde LHV eruit zou moeten zien en hoe we ruimte konden bieden aan de stem van het individuele lid. Aan de vele ledenvragen die binnenkwamen, kon je de betrokkenheid bij het proces ook aflezen. Maar je moet ook reëel zijn: voor een huisarts is het niet dagelijks relevant hoe de LHV precies is georganiseerd of wat er is veranderd in de samenwerking tussen de regiobureaus en het landelijke bureau. Ik hoop wél dat huisartsen de komende tijd zullen merken dat ze meer en makkelijker inspraak kunnen hebben in het landelijke beleid.'

De ambassadeurs nemen een pittige rol op zich, vindt Verdaasdonk. 'Zij staan behoorlijk in the picture. De introductie van de gekozen ambassadeurs betekent dat leden

meer merken dat ze kunnen meepraten en meestemmen. Als ambassadeur moet je daar goed naar luisteren. Tegelijk heb je een informatievoorsprong en meer zicht op het grotere geheel, waardoor je soms misschien toch een andere richting op wilt. Uiteindelijk gaat het om het vertrouwen in de ambassadeurs: ben je voldoende boegbeeld voor je achterban? Dat is een spannende vraag, die de komende tijd beantwoord gaat worden.' 'Het blijft ook lastig om de stille meerderheid te horen – een bekend fenomeen. Een kleine groep kritische leden laat in verhouding het meest van zich horen. Het is aan de ambassadeurs om ook de stem van de veel grotere, stille groep te vertolken.' De komende tijd wil Verdaasdonk eraan werken om van het bestuur en de ambassadeurs een 'hecht team' te maken. 'Daarmee zorgen we ervoor dat de stem van de individuele leden beter bij het landelijke bestuur terechtkomt. We gaan met de ambassadeurs bespreken hoe we samen zo goed mogelijk hun achterban kunnen betrekken en hoe zij hen het best vertegenwoordigen. De ambassadeurs hebben hierin natuurlijk hun eigen competenties en we bieden ze daar ook trainingen voor.' Voor de individuele huisarts hoopt Verdaasdonk dat die gaat merken 'dat hij of zij meer kan meepraten over onderwerpen die in de dagelijkse praktijk relevant zijn', zoals samenwerking met de ggz, ziekenhuizen en vvt-instellingen. 'Meer dan voorheen gaan we bijvoorbeeld webinars, focusgroepen en peilingen organiseren.' 'We kunnen nooit 100 procent tevreden leden hebben, maar als het overgrote deel zich gehoord voelt door de LHV, het gevoel heeft dat we namens hem of haar spreken en trots is op "onze club", dan doen we het goed.'

ARD NIJHUIS
AFDELING FRIESLAND

'De lijnen zijn korter én we hebben ruimte voor eigenheid'

Ard Nijhuis van de afdeling Friesland is relatief nieuw in bestuurlijk huisartsenland. Hij werd in het najaar van 2022 bestuurslid van de Friese Huisartsen Vereniging, die vrijwel samenvalt met de LHV-afdeling Friesland, en is nu ambassadeur. 'Het is goed dat op de landelijke tafel het regiogeluid wordt gehoord. Daarnaast speelt voor mij mee dat ik samen met mijn vrouw een apotheekhoudende praktijk heb. Ik vind het belangrijk dat er landelijk ruimte is voor de stem van de specifieke groep van apotheekhoudende huisartsen. We leven in roerige tijden en ik hoop dat wij onze praktijk hier nog 30 of 35 jaar mogen voortzetten. Je wilt niet achteraf hoeven zeggen: "Hadden we maar meer gedaan om onze beroepsgroep te vertegenwoordigen". In Friesland heeft MOVE niet eens ontzettend veel veranderd. De Friese Huis-

artsen Vereniging was al enig aandeelhouder van de regio-organisatie die onder meer de ketenzorg organiseert. Dat werkt zo goed dat we dat niet willen loslaten. Vier bestuurders van de Friese Huisartsen Vereniging zijn ambassadeur geworden. Als ambassadeurs vertegenwoordigen we allemaal de hele afdeling, maar we hebben de provincie wel verdeeld in vijf regio's waar we per ambassadeur iets meer binding mee hebben. Dat zijn ook de regio's waarin we werken, dus die binding ontstaat ook automatisch al. Het goede van MOVE is dat ambassadeurs bekend en benaderbaar zijn. Als huisarts kun je kiezen wie jou vertegenwoordigt en kun je dus ook meer een band hebben met wat er landelijk gebeurt. In de discussie rond het IZA merkte ik dat al, omdat ik daar allerlei appjes over kreeg.

Als kersverse ambassadeurs denken we nog na hoe we de communicatie met de leden in de regio kunnen versterken, bijvoorbeeld via HAweb. We willen ook de hagro-afgevaardigden professionaliseren – bijvoorbeeld met trainingen – en afspraken met hen maken over hoe we informatie uitwisselen in onze afdeling. In sommige regio's was de band tussen hagro en Friese Huisartsen Vereniging al goed; dat willen we nu met alle hagro's organiseren. Hoe precies, dat moet zich nog uitkristalliseren. De vernieuwde vereniging is een mooie manier om de banden tussen het landelijk bestuur en de regio aan te halen. Je wilt als huisarts niet het gevoel hebben dat je in Friesland op een eiland zit. Tegelijk hebben we als afdeling wel de ruimte om onze eigenheid te houden. En daar houden Friezen natuurlijk wel van.'

'Meer diversiteit leidt hopelijk tot een beter debat'

Esther van Osselen is ambassadeur van de afdeling Midden-Nederland. In 2021 werd ze lid van de Ledenraad, daarvoor was ze al een tijdje kringbestuurder. 'Het is goed dat we nu landelijk worden vertegenwoordigd door meer verschillende soorten dokters. Ik hoop dat dat gaat leiden tot een inhoudelijk beter debat. Het is nog te vroeg om te zeggen of het echt zo werkt, maar ik verwacht dat een bredere vertegenwoordiging een beter ingekleurd beeld geeft van wat er echt speelt. Ik vond de eerste bijeenkomst in januari al heel inspirerend met al die nieuwe mensen. In onze afdeling werken we aan een plan om onze achterban goed mee te laten praten. Dat is niet eenvoudig met 1200 leden. Wij willen graag de input van al die 1200 huisartsen. Andersom willen we hen voorzien van genoeg en juiste informatie, zodat ze goed geïnformeerd kunnen stemmen. We hebben een ontwerp gemaakt voor hoe we onze afdeling willen inrichten: met een algemene ledenvergadering en een afdelingsberaad, aangevuld met middelen als digitale peilingen. Het afdelings-

beraad moet bestaan uit vertegenwoordigers van de leden, met daarin de diversiteit van verschillende visies en verschillende soorten dokters. Hoe ons ontwerp er in de praktijk uitziet, gaan we het komende jaar uitwerken. In heel veel sectoren is er een kloof tussen beleid en werkvloer. In Den Haag – of in ons geval Utrecht – worden verstandige dingen bedacht, maar je wilt dat daar de kennis van de werkvloer in wordt meegenomen. Het kan ons als vereniging enorm versterken als we een goede verbinding weten te leggen tussen beleid en uitvoering. Conceptueel is dat vrij makkelijk te bedenken, zoals wij in ons afdelingsontwerp hebben gedaan. In de praktijk is het een enorme uitdaging om het ook goed te laten werken. Daar gaan we het komende jaar mee aan de slag. Beleid en praktijk hebben elkaar heel hard nodig, is onze overtuiging. En hoe ingewikkeld het ook is om die twee wereld bij elkaar te brengen, het is óók ontzettend leuk om aan die verbinding bij te dragen. Want het komt niet vanzelf goed.'

ESTHER VAN OSSELEN
AFDELING
MIDDEN-NEDERLAND

FRAUKJE HAZEN-MULDERS
AFDELING BRABANT
MIDDEN WEST

‘Met vlogs bereiken we hopelijk een deel van onze achterban’

Fraukje Hazen-Mulders is gepokt en gemazeld in het LHV-bestuurswerk. Sinds 2017 is ze kringbestuurder. De afgelopen twee jaar nam ze even pauze om met haar echtgenoot – ook huisarts – een praktijk over te nemen. Nu is ze sinds januari ambassadeur voor de afdeling Brabant Midden West. ‘Het was wel goed om even “gewoon” LHV-lid te zijn en tijd te hebben om de praktijk goed te laten draaien, maar ik ging het bestuurswerk missen. Daar kan ik m’n energie in kwijt. Ik ben blij dat ik weer verbinding kan maken tussen de landelijke plannen en de regionale praktijk. In onze regio zijn we altijd wel vernieuwend geweest. Ik ben bijvoorbeeld als waarnemend huisarts kringvoorzitter geweest, in een duo met een praktijkhouder. Nu hebben we bedacht om als ambassadeurs informatieve vlogs te maken voor onze achterban. We willen iets goeds neerzetten, dus binnenkort gaan we op nascholing

om te leren hoe je een professionele vlog maakt. De gedachte achter onze vlogs is dat als we iedereen willen bereiken, we daar verschillende middelen voor moeten inzetten. Er zijn verschillen in leeftijd, maar ook in voorkeuren. De een leest graag een mail, de ander kijkt liever een paar minuten naar een filmpje met dezelfde informatie. We zien dat ook de landelijke LHV de laatste jaren meer verschillende communicatiemiddelen inzet, waaronder filmpjes. Die benadering spreekt ons aan. Als ambassadeurs gaan we elkaar afwisselen in de vlogs, om te voorkomen dat één van ons het gezicht van de afdeling wordt. Kijkers mogen reageren op de vlogs, maar we zijn nog bezig met de spelregels daarvoor. Het is weinig zinvol als we na een vlog een lading kritiek of allerlei losse flodders over ons heen krijgen. Het goede kanalen voor de vlogs moeten we ook nog bedenken. We hebben bijvoorbeeld regionale appgroepen, maar we willen een bestaand kanaal niet gebruiken voor iets waarvoor het niet is bedoeld. We gaan de vlogs in ieder geval verspreiden via HAWeb en de nieuwsbrief en mogelijk ook via andere kanalen. Het mooie van de ambassadeurs zoals we die nu hebben, is dat afdelingen van elkaars werk kunnen profiteren. Een ambassadeur uit het noorden zei tegen me: “Wat leuk die vlogs, maar ik zie mezelf dat niet doen. Zouden we die van jullie kunnen gebruiken?” Ik denk: waarom niet? Als we in een vlog uitleg geven over een onderwerp dat landelijk speelt en waarvoor we input vragen, dan kunnen andere afdelingen zo’n vlog toch ook mooi gebruiken?’

‘Ik wil wekelijks twee huisartsen uit mijn achterban spreken’

Eric Duinkerke is ambassadeur namens de afdeling Limburg. Hij draait al een jaar of vijf mee in de landelijke ledenvergadering. ‘Hoe betrekken we de leden bij wat we doen? Dat was voor ons de afgelopen jaren best een worsteling. MOVE kwam dus precies op het goede moment, al vond ik het eerst een rare gedachte: de kringen afschaffen. Nu zie je dat een andere manier van werken voor meer verbinding zorgt. Onze afdeling is qua ledenaantal nog te overzien. We hebben de afdeling verdeeld in zes regio’s. Toch hebben we maar drie ambassadeurs. Eén regio levert vooralsnog helaas geen ambassadeur. Drie andere regio’s vallen onder één am-

bassadeur, Marijn van Oord. Hij heeft de afgelopen jaren ontzettend veel tijd in MOVE gestoken. Voor die regio’s willen we nog wel twee ambassadeurs erbij vinden. Op de ambassadeursdag in januari was veel frisse energie. Nieuwe mensen brengen dat sowieso mee, maar ook bij de oudgedienden merkte je dat ze echt zin hebben om aan de slag te gaan. In mijn eigen regio, rond Maastricht, probeer ik zo goed mogelijk contact te houden met mijn achterban. Die telt ongeveer 90 gevestigde huisartsen en daar bovenop nog waarnemend huisartsen. Mijn streven is om ze allemaal minstens één keer per jaar te spreken. Dat zijn er dus twee per week. Dat moet te doen zijn. Soms treffen we elkaar bij nascholingen of op de huisartsenpost. Zo niet, dan ga ik ze bellen. Ik wil van alle huisartsen graag weten hoe het met hen gaat in het vak, wat er bij

hen speelt, wat hun behoeftes zijn en welke specifieke interesses ze hebben. Ik houd van dat persoonlijke contact en ben ook gewoon nieuwsgierig hoe anderen in hun vak staan. Mijn rol als ambassadeur zie ik als die van een oliemannetje tussen de regio en het landelijk niveau. Bestuurlijke continuïteit is voor mij – naast die persoonlijke contacten – ook een reden om ambassadeur te zijn. Over drie jaar, als ik statutair moet stoppen, hoop ik dat er een afdeling staat die namens alle huisartsen spreekt. De Wagro is dan opgeheven, maar waarnemers en hidha’s moeten zich nog even goed vertegenwoordigd voelen. Ik ben sinds één jaar praktijkhouder en heb daardoor een band met beide werelden. Daarom vind ik dat het werken aan die onderlinge band – naar mijn idee voor onze regio de grootste uitdaging – op mijn pad ligt.’

ERIC DUINKERKE
AFDELING LIMBURG

STEPHANIE LE MAHIEU
AFDELING WEST

‘Appjes tot midden in de nacht – het was een pittig begin’

Stephanie Le Mahieu is ambassadeur van de afdeling West, die bestaat uit allemaal nieuwe mensen. ‘Onze afdeling was de allereerste die ambassadeurs koos. De ervaren bestuurders stroomden allemaal uit – zij waren al actief in een regionale huisartsenorganisatie en besloten in die richting bestuurlijk verder te gaan. Ik werd benaderd voor het ambassadeurschap en besloot het samen met een collega te doen, Maaïke Ham. Er staan vier uren per week voor het ambassadeurschap, dat leek ons uitdagend. Gelukkig konden we samen één plek innemen. We vielen met onze neus in de boter: midden in de IZA-discussie waren wij ineens vertegenwoordigers op landelijk niveau. Ik heb wel even gedacht: waar zijn we aan begonnen? Doorsijpelende emoties in appjes tot laat in de avond. Ik hoorde wel van anderen dat de discussie over het IZA heel uitzonderlijk was, maar toch: er zijn steeds weer nieuwe ontwikkelingen die

aandacht vragen. Ondertussen stopte een van onze mede-ambassadeurs als huisarts en dus ook als ambassadeur. Dat was schokkend. Een pittige begintijd dus. Nog steeds worstel ik wel met de vraag hoe ik dit ga vormgeven en behappen. Het ambassadeurschap neemt veel ruimte in in m’n hoofd. Misschien is het een kwestie van wennen, deels ook van karakter, denk ik. Andere ambassadeurs zijn er minder intensief mee bezig. Met een club nieuwe mensen helemaal opnieuw beginnen is ontzettend leuk. We hebben de portefeuilles verdeeld, maar we hebben geen traditionele bestuursfuncties als voorzitter, secretaris en penningmeester – al is er wel iemand met de portefeuille financiën. Wie een onderwerp inbrengt, zit dat stukje van de vergadering voor. Totnogtoe loopt het prima. We vinden het verfrissend. We proberen zo goed mogelijk onze achterban te betrekken. Over het IZA en Meer tijd voor

de patiënt hebben we bijvoorbeeld bijeenkomsten georganiseerd – zowel fysiek als online bij te wonen. Via HAweb, mail en in persoonlijke contacten op bijvoorbeeld de praktijk en huisartsenpost, hebben we input gevraagd en informatie gegeven. Toch kregen we nog de kritische vraag of we de achterban wel genoeg hadden geraadpleegd. Je doet het misschien nooit helemaal goed, maar we willen het in ieder geval integer doen. Het is veel werk, maar ook heel inspirerend en gaaf dat je dingen voor elkaar kunt krijgen. Boeiend ook om te zien hoe besturen werkt en hoe het spel tactisch wordt gespeeld. Dat merkte ik bijvoorbeeld toen ik mocht meedoen aan een gesprek met minister Kuipers. Hij drukt zich dan tegen de een bijvoorbeeld nét iets anders uit dan tegen de ander. Superleuk trouwens dat het ambassadeurswerk ook zo’n gesprek met zich meebrengt.’